

ТОВ «АК «Центр професійного аудиту»

Роздатковий матеріал до семінару:

Новини осені - 2013

26 вересня 2013 р.

м.Чернівці

АУДИТ, що додає цінності
АК «Центр професійного аудиту»
www.cpaudit.com.ua

ЗМІСТ	стор.
Готівкові та безготівкові розрахунки	
Головне управління Міндоходів у м. Києві Порядок подання звітності про використання РРО	3
Лист Міндоходів України від 13 червня 2013 року «Актуальні запитання-відповіді щодо порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій»	3
Лист НБУ від 29.08.2013 р. N 18-111/10879 «Стосовно дотримання фізичними особами вимог законодавства щодо проведення розрахунків у безготівковій формі за договорами купівлі-продажу, що підлягають нотаріальному посвідченню, на суму більше 150000 гривень»	5
Лист НБУ від 24.05.2013 № 28-312/1652/6131 «Щодо проведення заліку зустрічних однорідних вимог на суму валютної виручки»	6
Постанова Правління НБУ від 9 серпня 2013 року N 315 «Про встановлення облікової ставки НБУ»	7
Розмір облікової ставки Національного банку України (2010-2013 рр.)	7
Екологічний податок («утилізаційний збір»)	
Прес-служба Головного управління МДЗ у Черкаській області роз'яснює порядок справляння екологічного податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів (екологічний податок за транспортні засоби) у разі придбання транспортного засобу після 1 вересня 2013 року в особи, яка придбала цей транспортний засіб до цієї дати.	8
РІЗНЕ	
ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ Лист від 17.07.2013 р. N 10/1892-13	9
Лист Міністерства соціальної політики України від 31.07.2013 р. N 636/021/106-13	10
Лист Міністерства доходів і зборів від 05.08.2013 р. N 13986/7/99-99-17-04-17 Щодо податку на нерухомість	12
Міністерство доходів і зборів України – Повідомлення про відкриття нових рахунків в органах Державної казначейської служби для зарахування єдиного внеску.	14
ПОДОРОЖНІЙ ЛИСТ	
Лист Головного Управління Міндоходів у Сумській області від 19.06.2013 р. № 1244/10/11-009	15
Лист Державної служби статистики України від 23.07.2013 р. N 05.2-8/107	16
Податок на додану вартість	
Лист Головного Управління Міндоходів у Донецькій області від 10 вересня 2013 року Відшкодування ПДВ шляхом оформлення казначейського векселя	16
ПИСЬМО МИНИСТЕРСТВО ДОХОДОВ И СБОРОВ УКРАИНЫ от 07.05.2013 г. N 1018/Т/99-99-19-03-02-14 (щодо мови податкової накладної)	17
ЛИСТ ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА ДОХОДІВ І ЗБОРІВ У М. КИЄВІ від 23.07.2013 р. № 2387/10/26-15-11-01-08 «Щодо порядку заповнення податкової накладної»	18
Лист Міністерства доходів і зборів від 14.06.2013 р. N 2123/т/99-99-19-04-02-14 «Щодо податкового кредиту у підприємців»	19
Лист Міністерства доходів і зборів від 17.07.2013 р. N 12232/7/99-99-19-04-02-17	20
ПОДАТОК НА ПРИБУТОК	
Лист Міністерства доходів і зборів від 12.09.2013 р. № 17802/7/99-99-19-03-02-17 «Щодо нарахування та сплати авансових внесків при виплаті дивідендів»	21

ГОТІВКОВІ ТА БЕЗГОТІВКОВІ РОЗРАХУНКИ

Порядок подання звітності про використання РРО

Головне управління Міндоходів у м. Києві нагадує, що з 01 січня 2013 року відповідно до норм Закону України від 06.07.1995 №265/95-ВР "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг" суб'єкти господарювання здійснюють перехід з подання щомісячної звітності про використання РРО за формою ЗВР-1 на подання контрольно-звітної інформації в електронній формі до Системи зберігання та збору даних РРО Міндоходів по дротових або бездротових каналах зв'язку на базі технології, розробленої Національним банком України.

Для забезпечення отримання органами Міндоходів достовірної інформації про обсяги розрахункових операцій, Міндоходів України рекомендує подавати звітність про використання РРО наступним чином.

В період до підключення до Системи (персоналізації) суб'єкт подає звіт за формою ЗВР-1 до 15 числа місяця, наступного за звітним.

Після підключення до Системи, тобто, за період, наступний після місяця, у якому проведено персоналізацію, припиняється подання паперової звітності і контрольно-звітна інформація передається лише в електронному вигляді до Системи зберігання і збору даних РРО.

За місяць, у якому проведено підключення до Системи (персоналізацію), суб'єкт господарювання у термін до 15 числа наступного місяця, подає звіт ЗВР-1 із зазначенням обсягів розрахункових операцій за період звітного місяця до дня проведення персоналізації і, відповідно, початку електронного звітування.

Наприклад, якщо суб'єктом господарювання персоналізовано РРО 25 серпня, то він до 15 вересня подає звіт ЗВР-1, в якому вказує обсяги розрахункових операцій, проведених до 25 серпня.

В подальшому подання звітності за формою ЗВР-1 суб'єктом господарювання припиняється і контрольно-звітна інформація передається лише в електронній формі за технологією НБУ.

Звертаємо увагу, що з 1 січня 2014 року за неподання звітності про використання реєстраторів розрахункових операцій в електронному вигляді до платників податків будуть застосовуватися штрафні санкції.

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ

Актуальні запитання-відповіді щодо порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій

від 13 червня 2013 року

Запитання. Чи необхідно подавати до органу Міндоходів інформацію про обсяг розрахункових операцій та копії розрахункових документів і фіскальних звітних чеків по дротових або бездротових каналах зв'язку?

Відповідь. Відповідно до абз. другого п. 7 ст. 3 Закону України від 06 липня 1995 року N 265/95-ВР "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг", зі змінами та доповненнями (далі - Закон), суб'єкти господарювання, які використовують реєстратори розрахункових операцій, що створюють контрольну стрічку в електронній формі, або електронні контрольно-касові реєстратори, що створюють контрольну стрічку в друкованому вигляді, повинні подавати до органів Міндоходів по дротових або бездротових каналах зв'язку електронні копії розрахункових документів і фіскальних звітних чеків, які містяться на контрольній стрічці в пам'яті реєстраторів розрахункових операцій або в пам'яті модемів, які до них приєднанні.

Суб'єкти господарювання, які використовують реєстратори розрахункових операцій, що створюють контрольну стрічку в друкованому вигляді, за виключенням електронних контрольно-касових реєстраторів, повинні подавати до органів Міндоходів по дротових або бездротових каналах зв'язку інформацію про обсяг розрахункових операцій, виконаних в

готівковій або в безготівковій формі, або про обсяг операцій з купівлі-продажу іноземної валюти, яка міститься в їх фіскальній пам'яті (абз. третій п. 7 ст. 3 Закону).

Запитання. Чи необхідно суб'єктам господарювання, які подають до органів Міндоходів по дротових або бездротових каналах зв'язку електронні копії розрахункових документів і фіскальних звітних чеків, подавати Звіт про використання реєстраторів розрахункових операцій та книг обліку розрахункових операцій за формою N ЗВР-1 та роздруковувати фіскальні звітні чеки?

Відповідь. Відповідно до Закону суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій або в безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг зобов'язані подавати до органів Міндоходів звітність, пов'язану із застосуванням реєстратора розрахункових операцій та розрахункових книжок, не пізніше 15 числа наступного за звітним місяця у разі, якщо цим пунктом не передбачено подання інформації по дротових або бездротових каналах зв'язку.

Суб'єкти господарювання, які використовують реєстратори розрахункових операцій, що створюють контрольну стрічку в електронній формі, або електронні контрольні-касові реєстратори, що створюють контрольну стрічку в друкованому вигляді, повинні подавати до органів Міндоходів по дротових або бездротових каналах зв'язку електронні копії розрахункових документів і фіскальних звітних чеків, які містяться на контрольній стрічці в пам'яті реєстраторів розрахункових операцій або в пам'яті модемів, які до них приєднанні.

Суб'єкти господарювання, які використовують реєстратори розрахункових операцій, що створюють контрольну стрічку в друкованому вигляді, за виключенням електронних контрольних-касових реєстраторів, повинні подавати до органів Міндоходів по дротових або бездротових каналах зв'язку інформацію про обсяг розрахункових операцій, виконаних в готівковій або в безготівковій формі, або про обсяг операцій з купівлі-продажу іноземної валюти, яка міститься в їх фіскальній пам'яті.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій або безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо), при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі громадського харчування та послуг зобов'язані щоденно друкувати на реєстраторах розрахункових операцій (за виключенням автоматів з продажу товарів (послуг) фіскальні звітні чеки і забезпечувати їх зберігання в книгах обліку розрахункових операцій (п. 9 ст. 3 Закону N 265).

Отже, суб'єкти господарювання, які подають до органів Міндоходів по дротових або бездротових каналах зв'язку електронні копії розрахункових документів і фіскальних звітних чеків, не зобов'язані подавати Звіт про використання реєстраторів розрахункових операцій та книг обліку розрахункових операцій за формою N ЗВР-1.

При цьому такі суб'єкти господарювання не звільняються від щоденного друкування та зберігання фіскальних звітних чеків.

НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 29.08.2013 р. N 18-111/10879

Про роз'яснення стосовно дотримання фізичними особами вимог законодавства щодо проведення розрахунків у безготівковій формі за договорами купівлі-продажу, що підлягають нотаріальному посвідченню, на суму більше 150000 гривень

У зв'язку з набранням чинності з 01.09.2013 постановою правління Національного банку України "Про встановлення граничної суми розрахунків готівкою" від 06.06.2013 N 210, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 02.07.2013 за N 1109/23641, Національний банк України надає роз'яснення про таке.

Якщо сума договору купівлі-продажу, що укладається між фізичними особами, перевищує 150000 гривень, то нотаріус має здійснювати посвідчення такого договору після того, як переконається, що сторонами дотримано вимогу про проведення розрахунків у безготівковій формі.

У безготівковій формі мають здійснюватися платежі на загальну суму договору незалежно від розміру кожного платежу.

Фізичні особи мають право здійснювати розрахунки за договором купівлі-продажу на суму, що перевищує 150000 гривень, шляхом перерахування коштів з поточного рахунку на поточний рахунок, унесення та/або перерахування коштів на поточний рахунок отримувача (у тому числі у депозит нотаріуса на окремий поточний рахунок у національній валюті).

Підтвердними документами про проведення розрахунків у безготівковій формі є:

1) Під час переказу коштів з поточного рахунку фізичної особи - покупця на поточний рахунок фізичної особи - продавця - платіжне доручення, засвідчене підписом відповідального виконавця та відбитком штампа банку, або документ за операціями з платіжною картою, сформований відповідно до правил платіжної системи.

Передумовою здійснення таких операцій є наявність відкритих поточних рахунків у фізичної особи - покупця і фізичної особи - продавця.

2) Під час відкриття фізичною особою - покупцем вкладного (депозитного) рахунку на ім'я фізичної особи - продавця - роздрукований відповідний касовий документ (квитанція/чек банкомата, сліп/інший документ банку, що є підтвердженням внесення готівки у відповідній платіжній системі) або розрахункові документи, визначені в пункті 1 цього роз'яснення.

Передумовою здійснення таких розрахунків є відкриття фізичною особою - покупцем на підставі договору банківського вкладу (депозиту) вкладного (депозитного) рахунку на ім'я фізичної особи - продавця, на який зараховано (мають зараховуватися) кошти. Зазначений договір має містити умови вступу у володіння коштами фізичною особою - продавцем - наявність посвідченого нотаріусом договору купівлі-продажу тощо, а також визначати умови відкликання коштів фізичною особою - покупцем.

3) Під час внесення або переказу коштів у депозит на окремий поточний рахунок нотаріуса - виписка банку з окремого поточного рахунку нотаріуса та документи, зазначені в пункті 2 цього роз'яснення. Переказ коштів у депозит нотаріуса покупець може здійснювати як шляхом унесення в касу банку готівки для її подальшого зарахування на окремий поточний рахунок нотаріуса, так і шляхом переказу відповідної суми коштів з власного поточного рахунку на окремий поточний рахунок нотаріуса тощо.

Передумовою здійснення таких розрахунків є наявність відкритого нотаріусом поточного рахунку в національній валюті. Цей рахунок відкривається в порядку, визначеному Інструкцією про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затвердженою постановою Правління Національного банку України від 12.11.2003 N 492. Згідно з пунктами 4.5, 4.6 глави 4 цієї Інструкції для відкриття окремого поточного рахунку з метою вчинення нотаріальних дій з прийняття в депозит грошової суми нотаріус зобов'язаний подати банку такі документи:

заяву про відкриття поточного рахунку;

копію свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю;

копію документа, що підтверджує взяття нотаріуса на облік в органі доходів і зборів;

копію документа, що підтверджує взяття нотаріуса на облік в органі Пенсійного фонду України;

картку із зразками підписів.

Перерахування з депозиту нотаріуса грошових сум здійснюється в порядку, визначеному пунктом 9 глави 21 розділу II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22.02.2012 N 296/5.

4) Під час застосування акредитивної форми розрахунків (покритого безвідкличного акредитива) - заява про відкриття акредитива та примірник платіжного доручення, засвідчені підписом відповідального виконавця та відбитком штампа банку.

Передумовою здійснення таких розрахунків є наявність укладеного договору (наприклад, договору про наміри) між фізичною особою - покупцем і фізичною особою - продавцем, в якому передбачені умови та порядок проведення розрахунків за акредитивом, а також відкритого покритого безвідкличного акредитива в банку фізичною особою - покупцем.

5) Під час унесення готівки на поточний рахунок фізичної особи - продавця - роздрукований касовий документ (квитанція до заяви на переказ готівки, квитанція/сліп платіжного термінала, квитанція/чек банкомата, сліп/інший документ банку), що підтверджує внесення готівки.

Передумовою здійснення таких розрахунків є наявність відкритого поточного рахунку фізичної особи - продавця до моменту укладення договору купівлі-продажу.

Обов'язкові реквізити документів, які підтверджують здійснення безготівкових розрахунків, визначені для:

платіжного доручення - у пункті 2.14 глави 2 Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, затвердженої постановою правління Національного банку України від 21.01.2004 N 22;

документа за операціями з платіжною картою - у пункті 7.7 глави 7 Положення про порядок емісії спеціальних платіжних засобів і здійснення операцій з їх використанням, затвердженого постановою правління Національного банку України від 30.04.2010 N 223;

виписки з рахунку - у пункті 5.5 Положення про організацію операційної діяльності в банках України, затвердженого постановою правління Національного банку України від 18.06.2003 N 254;

квитанції / чека / сліпа / іншого документа банку, що є підтвердженням внесення готівки у відповідній платіжній системі, - у пунктах 1.3, 1.19 - 1.22 глави 1 розділу IV Інструкції про ведення касових операцій банками в Україні, затвердженої постановою правління Національного банку України від 01.06.2011 N 174;

заяви про відкриття акредитива - у пунктах 8.11, 8.12 глави 8 Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, затвердженої постановою правління Національного банку України від 21.01.2004 N 22.

НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК УКРАЇНИ

від 24.05.2013 № 28-312/1652/6131

Національний банк України розглянув запит ПАТ «ДОЧІРНИЙ БАНК СБЕРБАНКУ РОСІЇ» (далі – Банк) від 24.04.2013 № 1798/07 (далі – запит) та повідомляє про те, що порушені у запиті питання врегульовано законодавством України, зокрема, Цивільним кодексом України (далі – ЦК України), Господарським кодексом України (далі – ГК України), Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення інструментів впливу на грошово-кредитний ринок» (далі – Закон № 5480), Законом України «Про Національний банк України» (далі – Закон № 679), Інструкцією про порядок здійснення контролю за експортними, імпортними операціями¹, постановою Правління Національного банку України від 14.05.2013 № 163 «Про зміну строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів і запровадження обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті»² (далі – Постанова № 163) та постанови Правління

¹ затверджена постановою Правління Національного банку України від 24.03.1999 № 136 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 28.05.1999 за № 338/3631 (зі змінами).

² зареєстрована в Міністерстві юстиції України 14.05.2013 за № 718/23250.

Національного банку України від 14.05.2013 № 164 «Про встановлення розміру обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті».

Зазначаємо, що згідно зі статтею 387 ГК України суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності після сплати передбачених законом податків та зборів (обов'язкових платежів) самостійно розпоряджаються валютною виручкою від проведених ними операцій, крім випадків запровадження Національним банком України вимоги щодо обов'язкового продажу частини надходжень в іноземній валюті.

Законом № 5480 внесено зміни до статей 25 та 44 Закону № 679, згідно з якими Національний банк України наділяється правом запроваджувати вимоги щодо обов'язкового продажу частини надходжень в іноземній валюті, а також встановлювати порядок проведення обов'язкового продажу та розміру надходжень в іноземній валюті, що підлягають обов'язковому продажу.

Пунктом 2 Постанови № 163 встановлена вимога щодо обов'язкового продажу на міжбанківському валютному ринку України надходжень в іноземній валюті у вигляді валютної виручки резидентів від продажу товарів за зовнішньоекономічними договорами.

Згідно зі статтею 203 ЦК України зміст правочину не може суперечити ЦК України, іншим актам цивільного законодавства, а також інтересам держави і суспільства, його моральним засадам.

З урахуванням вищезазначеного, в наведеному у запиті випадку **проведення заліку зустрічних однорідних вимог на суму валютної виручки (яка не надходитиме на рахунок клієнта) не є можливим, оскільки призведе до порушення вимог законодавства України, зокрема, вищезазначених положень нормативно-правових актів.**

Насамкінець, вважаємо за необхідне звернути увагу Банку на те, що до повноважень Національного банку України згідно із Законом України «Про Національний банк України» не входить розгляд схем проведення суб'єктами господарювання фінансових операцій з метою визначення правомірності дій цих суб'єктів або надання дозволу на такі дії.

ПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 9 серпня 2013 року N 315

Про регулювання грошово-кредитного ринку

...

1. Установити з 13 серпня 2013 року облікову ставку в розмірі 6,5 % річних.

2. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.):

довести зміст цієї постанови до відома структурних підрозділів центрального апарату, територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі; оперативно реагувати на зміни ситуації на грошово-кредитному ринку шляхом установлення на відповідному рівні процентних ставок за активними та пасивними операціями Національного банку України.

3. Визнати такою, що втратила чинність з 13 серпня 2013 року, постанову Правління Національного банку України від 06 червня 2013 року N 209 "Про регулювання грошово-кредитного ринку".

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Приходька Б. В.

Розмір облікової ставки

Національного банку України (2010-2013)

Дата	Розмір ставки	Джерело інформації
3 12.08.2009	10.2500%	Постанова НБУ від 10.08.2009 N 468
3 08.06.2010	9.5000%	Постанова НБУ від 07.06.2010 р. N 259

3 08.07.2010	8.5000%	Постанова НБУ від 07.07.2010 р. N 320
3 10.08.2010	7.7500%	Постанова НБУ від 09.08.2010 р. N 377
3 23.03.2012	7.5000%	Постанова НБУ № 102 від 21.03.2012
3 10.06.2013	7.0000%	Постанова НБУ № 209 від 06.06.2013
3 13.08.2013	6.5000%	Постанова НБУ № 315 від 09.08.2013

ЕКОЛОГІЧНИЙ ПОДАТОК

Прес-служба Головного управління МДЗ у Черкаській області

Головне управління Міндоходів у Черкаській області роз'яснює порядок справляння екологічного податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів (екологічний податок за транспортні засоби) у разі придбання транспортного засобу після 1 вересня 2013 року в особи, яка придбала цей транспортний засіб до цієї дати.

З 1 вересня 2013 року перелік об'єктів оподаткування екологічним податком доповнено новим — за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів. Так, до платників екологічного податку віднесено суб'єктів господарювання, юридичних осіб, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюється ввезення, виробництво, придбання транспортних засобів та кузовів до них, що в подальшому підлягають утилізації.

Платниками податку за транспортні засоби є особи, які:

- ввозять на митну територію України транспортні засоби та/або кузови до них (за винятком кузовів товарної категорії 8707 10 10 згідно з УКТ ЗЕД) у митному режимі імпорту;
- здійснюють виробництво (виготовлення) транспортних засобів на митній території України для їх продажу на внутрішньому ринку України;
- придбавають транспортні засоби в осіб, які не є платниками цього податку згідно з підпунктом 240.6.1 ПК, а саме в осіб, які ввезли на митну територію України транспортні засоби, що належать дипломатичним представництвам або консульським установам іноземних держав, міжнародним організаціям, які користуються привілеями та імунітетом згідно із загальновизнаними принципами та нормами міжнародного права, а також працівникам таких представництв, установ, організацій та членам їх сімей.

Згідно з підпунктом 240.6.6 ПК не є платниками податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів особи, які придбавають на території України транспортні засоби, що в установленому порядку були вперше зареєстровані та/або перереєстровані до 1 вересня 2013 року, у власників транспортних засобів. Таким чином, у разі якщо особа придбала транспортний засіб після 1 вересня 2013 року в особи, що купила цей транспортний засіб та в установленому порядку зареєструвала його до 1 вересня 2013 року, то екологічний податок за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів не сплачується.

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ
ЛИСТ

від 17.07.2013 р. N 10/1892-13

Державна служба України з питань захисту персональних даних (далі - Служба) розглянула звернення та зазначає таке.

Законом України від 20.11.2012 р. N 5491-VI "Про внесення змін до Закону України "Про захист персональних даних", який набув чинності 20.12.2012 р., внесено зміни, зокрема, до статті 11 Закону України "Про захист персональних даних", якими розширено перелік правових підстав для обробки персональних даних.

Статтею 11 Закону України "Про захист персональних даних" передбачено, що підставою для обробки персональних даних, окрім іншого, є укладення та виконання правочину, стороною якого є суб'єкт персональних даних або який укладено на користь суб'єкта персональних даних чи для здійснення заходів, що передують укладенню правочину на вимогу суб'єкта персональних даних.

Зазначене вище свідчить, що обробка персональних даних може здійснюватися не лише за згодою фізичної особи на обробку її персональних даних, а й з інших підстав, передбачених статтею 11 Закону України "Про захист персональних даних".

Факт реєстрації баз персональних даних не створює додаткових прав та обов'язків для володільців персональних даних. Таким чином, виконання вимог Закону України "Про захист персональних даних" суб'єктами відносин, пов'язаних з персональними даними, не залежить від того, чи зареєстрована у них база персональних даних.

Перш за все звертаємо увагу на те, що тлумачення та роз'яснення норм статей Кодексу України про адміністративні правопорушення виходить за межі компетенції Служби.

1. Відповідальність за порушення законодавства про захист персональних даних передбачено статтями 188 39 та 188 40 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КпАП).

2. Відповідно до пункту 1 частини першої статті 255 КпАП у справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати уповноважені на те посадові особи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних.

Тобто Служба уповноважена лише складати адміністративні протоколи про виявлені порушення законодавства у сфері захисту персональних даних у порядку, передбаченому законодавством та розділом VI Порядку здійснення Державною службою України з питань захисту персональних даних державного контролю за додержанням законодавства про захист персональних даних, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22.06.2012 р. N 947/5, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 26.06.2012 р. за N 1064/21376 (далі - Порядок контролю).

За кожним випадком складання протоколу заводиться окрема справа про адміністративне правопорушення, до якої долучаються матеріали, що підтверджують факт вчинення адміністративного правопорушення та причетність до нього особи, стосовно якої складено протокол. Протокол про адміністративне правопорушення разом з іншими матеріалами у триденний строк з моменту його складання надсилається до місцевого загального суду за місцем вчинення правопорушення (п. 6.10 та п. 6.13 Порядку контролю).

Служба не має повноважень щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення, накладення стягнення та встановлення критеріїв малозначності вчинених правопорушень.

Згідно зі статтею 221 КпАП судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені

статтями 188 39, 188 40 цього Кодексу, а також вирішують питання щодо накладення адміністративного стягнення.

При малозначності вчиненого адміністративного правопорушення орган (посадова особа), уповноважений вирішувати справу (в нашому випадку це судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів), може звільнити порушника від адміністративної відповідальності і обмежитись усним зауваженням (стаття 22 КпАП).

Прикладом "разового" порушення законодавства про захист персональних даних може бути неповідомлення або несвоєчасне повідомлення суб'єкта персональних даних згідно із вимогами частини другої статті 12 Закону України "Про захист персональних даних", разове поширення персональних даних без належних на те правових підстав тощо. Як приклад триваючого порушення законодавства про захист персональних даних може бути випадок розміщення (поширення) володільцем персональних даних списку боржників з оплати за комунальні послуги, що містить персональні дані, факт якого було зафіксовано при проведенні перевірки.

Частиною другою статті 38 КпАП визначено, що якщо справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу чи інших законів підвідомчі суду (судді), стягнення може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніше як через три місяці з дня його виявлення, крім справ про адміністративні правопорушення, зазначені у частині третій цієї статті.

МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 31.07.2013 р. N 636/021/106-13

Міністерство соціальної політики України на інформаційний запит повідомляє.

Відповідно до Закону України "Про зайнятість населення" штрафні санкції за неподання роботодавцями форми N 3-ПН до територіального органу Державної служби зайнятості України не передбачені.

.....

Нагадаємо, що **форма звітності № 3—ПН «Інформація про попит на робочу силу (вакансії)»** подається за наявності у роботодавця попиту на робочу силу (вакансії) не пізніше 10-ти робочих днів з дати відкриття вакансії. Датою відкриття вакансії є наступний день після створення робочого місця чи припинення трудових відносин з працівником, робоче місце якого стає вакантним, або дата, починаючи з якої може бути укладений трудовий договір з найманим працівником.

Держпідприємництво за результатами наради у Віце-прем'єр-міністра України отримало доручення посилити контроль за обліком тимчасової втрати працездатності

Міністерству охорони здоров'я України за участю Державної служби України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва та іншими зацікавленими органами доручено запровадити електронний реєстр (обліку) втрати тимчасової працездатності.

За результатами наради, що відбулася із зацікавленими центральними органами виконавчої влади, Голова Держпідприємництва Михайло Бродський заявив: «В разі введення електронного реєстру зникне необхідність виготовлення та закупівлі лікарняних листів, що дозволить зекономити бюджетні кошти».

Відтак, кожний лікар зможе отримати ключ доступу до бази даних зі своїм підписом. Лікар в реєстрі записує дані хворого, строк непрацездатності та передає номер реєстраційного запису безпосередньо хворому. Відділ кадрів зможе перевірити правильність такого запису в реєстрі та виписати лікарняні у разі його наявності.

**МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ПЕНСІЙНИЙ ФОНД УКРАЇНИ**

ЛИСТ

від 30.08.2013 р.

N 11149/5/99-99-17-03-01-16, N 22777/03-01

Про адміністрування єдиного внеску

У зв'язку з набранням чинності законами України від 04 липня 2013 року N 404-VII "Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи" та від 04 липня 2013 року N 406-VII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи" Міністерство доходів і зборів України та Пенсійний фонд України повідомляють.

З урахуванням положень пункту 3 Прикінцевих положень Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи" опрацьовується питання продовження розпочатих органами Пенсійного фонду України процедур адміністрування стосовно прийняття та оброблення звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та обліку сплати страхових коштів у картках особових рахунків платників до 30 вересня 2013 року.

Звертаємо увагу платників єдиного внеску, що відповідно до статті 6 Закону України від 08 липня 2010 року N 2464 "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" та Порядку формування та подання страхувальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженого постановою правління Пенсійного фонду України від 08 жовтня 2010 року N 22-2, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 1 листопада 2010 року за N 1014/18309, строки подання звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску - не пізніше 20 вересня.

ПЕНСИОННЫЙ ФОНД УКРАИНЫ

ПИСЬМО

от 23.07.2013 г. № 19045/03-20

Пенсионный фонд Украины рассмотрел письмо от 12.06.2013 г. № 13/01-98-98 об уплате единого взноса на общеобязательное государственное социальное страхование физическим лицом — предпринимателем на общей системе налогообложения и в пределах своей компетенции сообщает.

Порядок уплаты единого взноса на общеобязательное государственное социальное страхование определен Законом Украины «О сборе и учете единого взноса на общеобязательное государственное социальное страхование» (далее — Закон).

Согласно пункту 2 части первой статьи 7 и части одиннадцатой статьи 8 Закона физические лица — предприниматели на общей системе налогообложения начисляют единый взнос в размере 34,7% сумм дохода (прибыли), полученного от их деятельности, подлежащего обложению налогом на доходы физических лиц. При этом сумма единого взноса не может быть меньше размера минимального страхового взноса за месяц, в котором получен доход (прибыль).

В соответствии с п.4.5.1 Инструкции о порядке начисления и уплаты единого взноса на общеобязательное государственное социальное страхование, утвержденной постановлением правления Пенсионного фонда Украины от 27.09.2010 г. № 21-5 и зарегистрированной в Министерстве юстиции Украины 27.10.2010 г. под № 994/18289, исчисление сумм единого взноса указанной категорией плательщиков осуществляется на основании данных годовых налоговых деклараций и полученных от налоговых органов сведений о результатах проверок деятельности таких лиц, которые привели к увеличению или уменьшению размера дохода, подлежащего обложению налогом на доходы физических лиц.

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 05.08.2013 р. N 13986/7/99-99-17-04-17

Щодо податку на нерухомість

Законом України від 4 липня 2013 року N 403-VII "Про внесення змін до статті 265 Податкового кодексу України щодо об'єктів житлової нерухомості" (далі - Закон N 403) внесено зміни в існуючу редакцію статті 265 "Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки" Податкового кодексу України.

На запит Департаменту доходів і зборів з фізичних осіб отримано відповідь Департаменту правової роботи щодо законності надісланих у 2013 році фізичним особам податкових повідомлень-рішень зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, та необхідності їх відкликання та/або скасування та законності повернення коштів, сплачених платниками податків - фізичними особами на підставі отриманих у 2013 році податкових повідомлень-рішень зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, в якій зазначено наступне.

Щодо правомірності дій посадових осіб територіальних органів Міндоходів з визначення грошових зобов'язань фізичним особам - платникам податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, та надіслання (вручення) відповідним платникам податкових повідомлень-рішень контролюючим органом.

4 липня 2013 року Верховною Радою України прийнятий Закон України "Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи" (на основі законопроекту N 2833), яким передбачено передання органам Міндоходів повноважень органів державної податкової служби в частині контролю за податковим законодавством.

Одночасно з прийняттям вказаного вище Закону Верховною Радою України прийнято Закон України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо об'єктів нерухомості", яким передбачено особливості адміністрування територіальними органами Міндоходів податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з фізичних осіб - платників податку за поточний рік. Також цим Законом переглянуто розміри житлової нерухомості, на яку застосовуватимуться пільги, та встановлено диференційовані ставки податку.

Частиною другою статті 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Підпунктом 14.1.39 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) визначено, що грошове зобов'язання платника податків - це сума коштів, яку платник податків повинен сплатити до відповідного бюджету як податкове зобов'язання та/або штрафну (фінансову) санкцію, що справляється з платника податків у зв'язку з порушенням ним вимог податкового законодавства та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а також санкції за порушення законодавства у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

Податкове повідомлення-рішення - це письмове повідомлення контролюючого органу (рішення) про обов'язок платника податків сплатити суму грошового зобов'язання, визначену контролюючим органом у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими законодавчими актами, контроль за виконанням яких покладено на контролюючі органи, або внести відповідні зміни до податкової звітності (підпункт 14.1.157 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України).

Підпунктами 20.1.27, 20.1.28 пункту 20.1 статті 20 Кодексу передбачено право органів державної податкової служби (територіальних органів Міндоходів) визначати у визначених цим

АУДИТ, що додає цінності

АК «Центр професійного аудиту»

www.cpaudit.com.ua

Кодексом випадках суми податкових та грошових зобов'язань платників податків та застосовувати до платників податків фінансові (штрафні) санкції, стягувати до бюджетів та державних цільових фондів суми грошових зобов'язань та/або податкового боргу у випадках, порядку та розмірі, визначених цим Кодексом.

Відповідно до пункту 54.5 статті 54 Кодексу якщо згідно з нормами цієї статті сума грошового зобов'язання розраховується контролюючим органом, платник податків не несе відповідальності за своєчасність, достовірність і повноту нарахування такої суми, проте несе відповідальність за своєчасне та повне погашення нарахованого узгодженого грошового зобов'язання і має право оскаржити зазначену суму в порядку, встановленому цим Кодексом.

У разі коли сума грошового зобов'язання платнику податків, передбаченого податковим або іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, розраховується контролюючим органом відповідно до статті 54 цього Кодексу (крім декларування товарів, передбаченого для громадян), або у разі коли за результатами перевірки контролюючий орган встановлює факт невідповідності суми бюджетного відшкодування сумі, заявленій у податковій декларації, або зменшує розмір задекларованого від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість, розрахованого платником податків відповідно до розділу V цього Кодексу, такий контролюючий орган надсилає (вручає) платнику податків податкове повідомлення-рішення (пункт 58.1 статті 58 Кодексу).

Форми податкових повідомлень-рішень та Порядок направлення органами державної податкової служби податкових повідомлень-рішень платникам податків затверджені наказом Міністерства фінансів України від 28.11.2012 р. N 1236, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 20.12.2012 р. за N 2135/22447 (далі - Порядок N 1236).

Згідно з пунктом 5.1 розділу V Порядку N 1236 податкове повідомлення-рішення вважається відкликаним, якщо:

- орган державної податкової служби скасовує раніше прийняте податкове повідомлення-рішення про нарахування суми грошового зобов'язання (підпункт 5.1.1 пункту 5.1 розділу V Порядку N 1236);
- орган державної податкової служби зменшує нараховану суму грошового зобов'язання раніше прийнятого податкового повідомлення-рішення (підпункт 5.1.2 пункту 5.1 розділу V Порядку N 1236);
- рішенням суду, що набрало законної сили, скасовується повідомлення-рішення органу державної податкової служби (підпункт 5.1.3 пункту 5.1 розділу V Порядку N 1236);
- рішенням суду, що набрало законної сили, зменшується сума грошового зобов'язання, визначена у податковому повідомленні-рішенні органу державної податкової служби (підпункт 5.1.4 пункту 5.1 розділу V Порядку N 1236).

У випадках, визначених підпунктом 5.1.1 пункту 5.1 розділу V Порядку N 1236, податкове повідомлення-рішення вважається відкликаним з дня прийняття органом державної податкової служби рішення про скасування такого податкового повідомлення-рішення (пункт 5.2 розділу V Порядку N 1236).

У випадках, визначених підпунктами 5.1.2 і 5.1.4 пункту 5.1 розділу V Порядку, податкове повідомлення-рішення вважається відкликаним з дня надходження до платника податків податкового повідомлення-рішення, яке містить зменшену суму грошового зобов'язання (пункт 5.3 розділу V Порядку N 1236).

У випадках, визначених підпунктом 5.1.3 пункту 5.1 розділу V Порядку, податкове повідомлення-рішення вважається відкликаним у день набрання законної сили відповідним рішенням суду (пункт 5.4 розділу V Порядку N 1236).

Якщо нарахована сума грошового зобов'язання збільшується внаслідок її адміністративного оскарження, раніше надіслане (вручене) податкове повідомлення-рішення не відкликається. На суму збільшення грошового зобов'язання направляється окреме податкове повідомлення-рішення (пункт 5.5 розділу V Порядку N 1236).

Інших вимог щодо відкликання податкових повідомлень-рішень, ніж передбачені у статті 58 Кодексу та Порядку N 1236, не встановлено.

Статтею 55 Кодексу передбачено загальні засади адміністративного оскарження рішень контролюючих органів та їх скасування.

Так, пунктом 55.1 статті 55 Кодексу податкове повідомлення-рішення про визначення суми грошового зобов'язання платника податків або будь-яке інше рішення контролюючого органу може бути скасоване контролюючим органом вищого рівня під час проведення процедури його адміністративного оскарження та в інших випадках у разі встановлення невідповідності таких рішень актам законодавства.

Порядок оскарження рішень контролюючих органів регламентується статтею 56 Кодексу та Положенням про порядок подання та розгляду скарг платників податків органами державної податкової служби, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 19.11.2012 р. N 1203, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 07.12.2012 р. за N 2046/22358, що визначає порядок подання та розгляду органами ДПС скарг платників податків при оскарженні в адміністративному порядку податкових повідомлень-рішень про визначення сум грошових зобов'язань платника податків або будь-яких інших рішень органів ДПС.

Таким чином, у статті 55 Кодексу йдеться про те, що рішення контролюючого органу, яке не відповідає законодавству, підлягає скасуванню відповідним контролюючим органом під час проведення процедури його адміністративного оскарження та в інших випадках, передбачених Кодексом.

Після набрання чинності Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо об'єктів нерухомості" у разі, коли фізична особа - платник податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, розпочинає процедуру оскарження податкового повідомлення-рішення, винесеного із застосуванням відповідного податку, або не сплачує відповідної суми податку, визначеної в такому податковому повідомленні-рішенні, контролюючим органом протягом строків, встановлених Кодексом, податкове повідомлення-рішення може бути відкликано.

Щодо підстав повернення фізичним особам - платникам податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, надміру зарахованих до державного бюджету сум грошових зобов'язань, то повідомляємо.

Умови та порядок повернення з державного бюджету помилково та/або надміру зарахованих до державного бюджету сум грошових зобов'язань встановлено Кодексом.

Надміру сплачені грошові зобов'язання - це суми коштів, на певну дату зараховані до відповідного бюджету понад нараховані суми грошових зобов'язань, граничний строк сплати яких настав на таку дату (підпункт 14.1.115 пункту 14.1 статті 14 Кодексу).

Відповідно до пункту 43.1 статті 43 Кодексу помилково та/або надміру сплачені суми грошового зобов'язання підлягають поверненню платнику відповідно до цієї статті та статті 301 Митного кодексу України, крім випадків наявності у такого платника податкового боргу.

Так, помилково та/або надмірно сплачені суми податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, фізичними особами - платниками підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку або поверненню платнику податку в порядку, передбаченому Кодексом.

Враховуючи нові умови оподаткування житла для фізичних осіб - платників податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, які вже сплатили податок у 2013 році, то доцільно розглянути питання повернення сплачених коштів до бюджету після набрання чинності Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо об'єктів нерухомості".

Проте обов'язковою умовою для здійснення повернення сум грошового зобов'язання є подання фізичною особою - платником податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, заяви про таке повернення. Право платника податку на подання заяви щодо повернення надміру сплачених коштів виникає і застосовується протягом 1095 днів від дня виникнення помилково та/або надміру сплаченої суми грошового зобов'язання (протягом трьох років) (пункт 43.3 статті 43 Кодексу).

ЄДИНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ВНЕСОК

Міністерство доходів і зборів України повідомляє, що з метою реалізації норм Закону України від 04.07.2013 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи» 19 вересня було відкрито нові рахунки в органах Державної казначейської служби для зарахування єдиного внеску.

Номера рахунків розміщено на веб-порталі Міндоходів у розділі «Реєстри»: <http://minrd.gov.ua/dovidniki--reestri--perelik/reestri/111543.html>

Відкриті рахунки заблоковані (станом на 23.09.2013р.) , про введення їх в дію буде повідомлено додатково.

З остаточного вирішення усіх питань щодо рахунків, на які буде перераховуватися єдиний внесок, платникам слід звертатися до органу доходів і зборів за місцем взяття їх на облік як платників єдиного внеску.

Нагадаємо, що у вересні всі процедури щодо прийняття та оброблення звіту про суми нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та обліку сплати страхових коштів у картках особових рахунків платників здійснює Пенсійний фонд, тому саме на його адресу потрібно надсилати звіти про суми нарахованого соцвнеску.

ПОДОРОЖНІЙ ЛИСТ

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ ЛИСТ

від 19.06.2013 р. № 1244/10/11-009

Головне управління Міндоходів у Сумській області відповідно до ст. 52 Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI (далі - ПКУ) в межах компетенції розглянуло лист ПАТ щодо списання фактично витрачених пально-мастильних матеріалів та повідомляє таке.

Наказ Державного комітету статистики України від 17.02.98 р. № 74 "Про затвердження типової форми первинного обліку роботи службового легкового автомобіля та Інструкції про порядок її застосування" втратив чинність 16.04.2013 р. з набуттям чинності наказом Державної служби статистики України від 19.03.2013 р. № 95 "Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Державного комітету статистики від 17 лютого 1998 року № 74 "Про затвердження типової форми первинного обліку роботи службового легкового автомобіля та Інструкції про порядок її застосування".

Типова форма № 3 "Подорожній лист службового легкового автомобіля" також втратила чинність і не є обов'язковою для списання фактично витрачених пально-мастильних матеріалів, але використання форми подорожнього листа не заборонено чинним законодавством і не суперечить загальним вимогам до первинних документів, передбаченим Положенням про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженим наказом МФУ від 24.05.95 р. № 88.

Таким чином, з урахуванням того, що типова форма № 3 всебічно характеризує роботу автомобіля і водія з моменту їх виїзду з підприємства і до повернення, подорожній лист і надалі можна використовувати як первинний документ для списання фактично використаних пально-мастильних матеріалів.

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ**ЛИСТ****від 23.07.2013 р. N 05.2-8/107**

Відповідно до Закону України від 05.07.2011 р. N 3565-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усунення надмірного державного регулювання у сфері автомобільних перевезень" у текстах Законів України "Про автомобільний транспорт", "Про дорожній рух" та "Про міліцію" вилучено посилання на подорожні листи будь-яких автотранспортних засобів, у тому числі вантажних автомобілів.

Отже, підприємства, які експлуатують автотранспортні засоби, мають право не виписувати водіям подорожні листи. За необхідності підприємства самостійно приймають рішення стосовно використання подорожніх листів у своїй господарській діяльності.

Скасування дії подорожнього листа вантажного автомобіля за типовою формою N 2, затвердженою наказом Мінтрансу України та Мінстату України від 29.12.95 р. N 2488/346, Департамент автомобільного транспорту Міністерства інфраструктури України вважає недоцільним, оскільки її використання задовольняє потреби підприємств щодо обліку робочого часу водія, витрат і списання палива (копія листа від 20.11.2012 р. N 25/3717-12).

ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ У
ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ****Відшкодування ПДВ шляхом оформлення казначейського векселя
від 10 вересня 2013 року**

Законом України від 04.07.2013 N 407-VII встановлено, що тимчасово до 1 січня 2013 року за заявою платників ПДВ передбачено здійснювати бюджетне відшкодування сум податку на додану вартість шляхом видачі фінансових казначейських векселів.

Фінансовий казначейський вексель буде видаватися в документарній формі як паперовий або як електронний документ.

Термін обігу паперів - до п'яти років, прибутковість - до 5 %. Оплата за векселями здійснюватиметься щороку протягом п'яти років по 20 % від суми векселя. Тобто сума, на яку видаватиметься вексель, розподілена на рівні частини, на кожну з яких видаватиметься окремий вексель з терміном платежу 1, 2, 3, 4 і 5 років.

Видача фінансових казначейських векселів прирівнюється до видачі платнику податку сум бюджетного відшкодування шляхом перерахування грошових коштів з бюджетного рахунка на рахунок платника.

Порядок надання, обігу, обліку та сплати по фінансових казначейських векселях затверджено Кабінетом Міністрів України.

Ведення реєстру векселів здійснюється Державною казначейською службою України.

Звертаємо увагу, що платник податку має право сплачувати суми будь-яких узгоджених грошових зобов'язань, що сплачуються до держбюджету, шляхом пред'явлення для сплати фінансового казначейського векселя (не раніше настання строку платежу, визначеного у векселі).

МИНИСТЕРСТВО ДОХОДОВ И СБОРОВ УКРАИНЫ
ПИСЬМО
от 07.05.2013 г. N 1018/Т/99-99-19-03-02-14

Министерство доходов и сборов рассмотрело Ваше обращение <...> относительно ведения бухгалтерской документации и других хозяйственно-правовых документов и в пределах компетенции сообщает.

Статьей 10 Конституции Украины украинский язык признан государственным. Законом Украины от 03.07.2012 N 5029-VI "О принципах государственной языковой политики" (далее - Закон N 5029) предусмотрено, что государственный язык - закрепленный законодательством язык, употребление которого обязательно в органах государственного управления и делопроизводства, учреждениях и организациях, на предприятиях, в государственных заведениях образования, науки, культуры, в сферах связи и информатики и т. п. (ст. 1). Вместе с тем ч. 2 ст. 18 Закона N 5029 установлено свободное использование государственного языка, регионального языка или языка меньшинств, других языков в экономической и социальной деятельности объединений граждан, частных предприятий, учреждений и организаций, граждан - субъектов предпринимательской деятельности и физических лиц.

Частью шестой статьи 7 Закона N 5029 установлено, что региональный язык или язык меньшинства (языки) используется на соответствующей территории Украины в работе местных органов государственной власти, органов Автономной Республики Крым и органов местного самоуправления, применяется и изучается в государственных и коммунальных учебных заведениях, а также используется в других сферах общественной жизни в пределах и порядке, которые определяются данным Законом.

Статьей 4 Налогового кодекса Украины предусмотрено, что налоговое законодательство Украины основывается, в частности, на принципах всеобщности налогообложения, равенства всех плательщиков перед законом, недопущения каких-либо проявлений налоговой дискриминации - обеспечения одинакового подхода ко всем плательщикам налогов независимо от социальной, расовой, национальной, религиозной принадлежности и т. п.

Однако первичные документы, обязательность ведения и хранения которых предусмотрена правилами ведения бухгалтерского учета, другие документы, установленные Налоговым кодексом Украины, составленные плательщиком налогов на ином, нежели государственный, языке могут вызывать неудобства при учете у контрагентов такого плательщика из других регионов Украины.

Учитывая вышеизложенное, Министерство доходов и сборов Украины считает целесообразным при составлении первичных документов, обязательность ведения и хранения которых предусмотрена правилами ведения бухгалтерского учета, других документов, установленных Налоговым кодексом Украины, применять государственный язык Украины.

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА ДОХОДІВ І ЗБОРІВ У М. КИЄВІ**ЛИСТ****від 23.07.2013 р. № 2387/10/26-15-11-01-08****Щодо порядку заповнення податкової накладної**

Головне управління Міндоходів у м. Києві розглянуло ваш лист від 14.06.2013 р. № 19/13 і в межах своїх повноважень повідомляє.

Відповідно до п. 201.1 ст. 201 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI, із змінами та доповненнями (далі - ПКУ), платник податку зобов'язаний надати покупцю (отримувачу) на його вимогу підписану уповноваженою платником особою та скріплену печаткою (за наявності) податкову накладну, складену за вибором покупця (отримувача) в один з таких способів:

а) у паперовому вигляді;

б) в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи та умови реєстрації податкової накладної у Єдиному реєстрі податкових накладних. У такому разі складання податкової накладної у паперовому вигляді не є обов'язковим.

Податкова накладна складається у двох примірниках у день виникнення податкових зобов'язань продавця.

Згідно з п. 187.1 ст. 187 ПКУ датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше:

а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на банківський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню;

б) дата відвантаження товарів.

Один примірник податкової накладної видається покупцю, а другий залишається у продавця. У разі складання податкової накладної у паперовому вигляді покупцю видається оригінал, а копія залишається у продавця (п. 201.4 ст. 201 ПКУ).

Відповідно до п. 201.1 ст. 201 ПКУ у податковій накладній зазначається в окремому рядку обов'язковий реквізит - код товару згідно з УКТ ЗЕД (для підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України).

Пreamбулою Закону України від 5 квітня 2001 року № 2371-III "Про Митний тариф України" встановлено, що Митний тариф України - це систематизований згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності перелік ставок ввізного мита, яке справляється з товарів, що ввозяться на митну територію України. Товарною номенклатурою Митного тарифу України є Українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД), яка базується на Гармонізованій системі опису та кодування товарів.

Відповідно до пп. 12.3 п. 12 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 01.11.2011 № 1379, який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22.11.2011 за № 1333/20071, код товару згідно з УКТ ЗЕД зазначається у графі 4 податкової накладної. Графа 4 податкової накладної заповнюється у разі постачання підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України на всіх етапах постачання таких товарів/послуг.

Враховуючи викладене, оскільки договір, укладений між постачальником-резидентом та покупцем-резидентом, передбачає постачання ввезеного (імпортованого) на митну територію України товару, то незалежно від умов його постачання (отримання попередньої (авансової) оплати за товар чи відвантаження товару) платник податку при складанні податкової накладної повинен зазначати код УКТ ЗЕД такого товару.

АУДИТ, що додає цінності

АК «Центр професійного аудиту»

www.cpaudit.com.ua

Тобто, у разі якщо податкова накладна, що виписана на першу подію за операцією з постачання імпортованих товарів, містить коди УКТ ЗЕД, які після оформлення ВМД уточнено, то після зміни коду УКТ ЗЕД фактично відбувається зміна номенклатури товару.

Зміна номенклатури товарів також є зміною суми компенсації вартості товарів, оскільки один вид товарів кількісно або вартісно зменшується, а інший - на відповідну кількість або суму збільшується.

Відповідно до п. 192.1 ст. 192 ПКУ якщо після постачання товарів/послуг здійснюється будь-яка зміна суми компенсації їх вартості, включаючи наступний за постачанням перегляд цін, перерахунок у випадках повернення товарів/послуг особі, яка їх надала, або при поверненні постачальником суми попередньої оплати товарів/послуг, суми податкових зобов'язань та податкового кредиту постачальника та отримувача підлягають відповідному коригуванню.

Враховуючи викладене, продавець в обов'язковому порядку повинен виписати розрахунок коригування кількісних і вартісних показників до податкової накладної, що виписана на першу подію за операцією з постачання імпортованих товарів і містить коди УКТ ЗЕД, які після оформлення ВМД уточнені, та зменшити кількість (вартість) товарів, вказаних в такій податковій накладній, та заповнити рядок 8.1 та рядок 16.1 податкової декларації з ПДВ, форма та порядок заповнення і подання якої затверджені наказом Міністерства фінансів України від 25.11.2011 № 1492.

Крім того, такий продавець повинен виписати іншу податкову накладну на імпортовані товари, в якій вказати вірні коди УКТ ЗЕД, що зазначені у належним чином оформленій ВМД.

При цьому, податкова накладна, виписана при здійсненні операцій з постачання підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України, з 1 січня 2012 року підлягає включенню до Єдиного реєстру податкових накладних не залежно від розміру податку на додану вартість в одній податковій накладній (п. 11 підп. 2 р. XX ПКУ).

Крім того, якщо продавець складає розрахунок коригування до податкової накладної, яка підлягає реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних, до Єдиного реєстру податкових накладних в обов'язковому порядку вносяться також відомості, що містяться у такому розрахунку (п. 3 Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 року № 1246).

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 14.06.2013 р. N 2123/Т/99-99-19-04-02-14

Щодо податкового кредиту у підприємців

Міністерство доходів і зборів України розглянуло <...> запит <...> щодо права на податковий кредит при ввезенні на митну територію України сідлового тягача та повідомляє.

Пунктом 201.12 статті 201 розділу V Податкового кодексу України встановлено, що у разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку.

Крім того, пунктом 198.3 статті 198 розділу V Кодексу визначено, що кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг, але не вище рівня звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу, та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 цього Кодексу, протягом такого звітного періоду у зв'язку з

- придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку;

- придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

Таким чином, право на податковий кредит у фізичної особи - підприємця по операції з придбання сідлового тягача виникне у разі, якщо такий тягач придбавається для використання у межах господарської діяльності в оподатковуваних операціях. При цьому в подальшому таке використання повинне підтверджуватися документально.

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ **ЛИСТ**

від 17.07.2013 р. N 12232/7/99-99-19-04-02-17

Міністерство доходів і зборів України розглянуло звернення ПАТ <...> стосовно реквізитів, які вказуються в податкових накладних, що видаються (отримуються) платником ПДВ у період перереєстрації при зміні найменування юридичної особи, та повідомляє.

Відповідно до пункту 183.15 статті 183 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) у разі зміни даних про платника ПДВ, які зазначаються у свідоцтві про реєстрацію, платник податку подає реєстраційну заяву до органу державної податкової служби протягом 10 робочих днів, що настають за днем, коли змінилися дані про платника податку або виникли інші підстави для перереєстрації та заміни свідоцтва про реєстрацію.

Орган державної податкової служби видає платнику податку нове свідоцтво платника податку на додану вартість (далі - Свідоцтво) замість старого з дотриманням правил та у строки, визначені цією статтею для реєстрації платників податку.

Відповідно до пункту 4.3 розділу IV Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07.11.2011 р. N 1394 (далі - Положення N 1394), у період перереєстрації до початку дії нового Свідоцтва платник ПДВ використовує реквізити старого Свідоцтва.

Якщо зміни у даних платника ПДВ стосуються найменування юридичної особи і такі зміни не пов'язані з реорганізацією юридичної особи шляхом злиття, приєднання, поділу чи перетворення або пов'язані з перетворенням юридичної особи у випадку, визначеному підпунктом 3.15.1 пункту 3.15 розділу III Положення N 1394, а також у разі зміни прізвища, імені, по батькові фізичної особи - підприємця при використанні реквізитів старого Свідоцтва такий платник ПДВ зазначає одночасно нове та попереднє найменування (прізвище, ім'я, по батькові).

Відповідно до пункту 1 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 01.11.2011 р. N 1379 (далі - Порядок N 1379), податкову накладну заповнює особа, яка зареєстрована як платник податку в податковому органі та якій присвоєно індивідуальний податковий номер платника податку на додану вартість.

Згідно з пунктом 6.2 Порядку N 1379 податкова накладна є підставою для віднесення до податкового кредиту витрат зі сплати податку на додану вартість у покупця, зареєстрованого як платник податку.

Пунктом 6.3 Порядку N 1379 визначено, що не дає права покупцю на віднесення сум податку на додану вартість до податкового кредиту:

- відсутність факту реєстрації платником податку - продавцем товарів/послуг податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних;
- порушення порядку заповнення податкової накладної;
- податкова накладна, виписана платником, звільненим від сплати податку за рішенням суду, після набрання чинності таким рішенням суду.

Виняток із цього загального правила встановлено абзацом 11 пункту 201.10 статті 201 Кодексу, згідно з яким у разі порушення постачальником порядку заповнення податкової накладної та/або порядку реєстрації її в Єдиному реєстрі податкових накладних покупець таких товарів/послуг має право додати до податкової декларації за звітний податковий період заяву із скаргою на такого постачальника, яка є підставою для включення сум податку до складу податкового кредиту. До заяви додаються копії товарних чеків або інших розрахункових документів, що засвідчують факт сплати податку у зв'язку з придбанням таких товарів/послуг, або копії первинних документів, складених відповідно до ст. 9 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", що підтверджують факт отримання таких товарів/послуг.

Як викладено у запиті, зміна назви підприємства з ПАТ <...> на ПАТ <...> відбулася 30.04.2013 р. (дата державної реєстрації змін до установчих документів), а нове Свідоцтво видано 20.05.2013 р., і ця дата є датою анулювання старого Свідоцтва.

Враховуючи вищевикладене, до дати початку дії нового Свідоцтва у податкових накладних, що складаються постачальниками ПАТ <...> у період його перереєстрації, до початку дії нового Свідоцтва, тобто з 30.04.2013 р. по 20.05.2013 р., повинні зазначатися одночасно нове та попереднє найменування. В податкових накладних, які складаються постачальниками ПАТ <...> після початку дії нового Свідоцтва, повинні використовуватися реквізити нового Свідоцтва.

При цьому податкові накладні, виписані постачальниками ПАТ <...> в період з 30.04.2013 р. по 20.05.2013 р. та в яких не зазначена одночасно попередня та нова назви даного підприємства, ПАТ <...> може включити до податкового кредиту податкової декларації за звітний податковий період лише з одночасним поданням скарги на таких постачальників за умови дотримання вимог щодо порядку оформлення такої скарги, встановлених абзацом 11 пункту 201.10 статті 201 Кодексу.

Додатково Міндоходів вважає за необхідне відзначити, що датою складання податкової накладної є дата виникнення податкових зобов'язань у постачальника, а тому отримана у квітні 2013 року податкова накладна, датована травнем 2013 року <...>, є виписаною з порушенням встановлених правил щодо її складання.

ПОДАТОК НА ПРИБУТОК

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 12.09.2013 р. № 17802/7/99-99-19-03-02-17

**Щодо нарахування та сплати авансових внесків при виплаті дивідендів
(Витяг)**

Міністерство доходів і зборів України у зв'язку із численними запитами платників та територіальних органів Міністерства стосовно нарахування та сплати авансових внесків при виплаті дивідендів повідомляє.

Відповідно до пп. 153.3.2 п. 153.3 ст. 153 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) крім випадків, передбачених пп. 153.3.5 цього пункту, емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий

внесок із податку в розмірі ставки, встановленої п. 151.1 ст. 151 цього Кодексу, нарахованої на суму дивідендів, що фактично виплачуються, без зменшення суми такої виплати на суму такого податку. Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів.

Платник податку - емітент корпоративних прав зменшує суму нарахованого податку звітного періоду на суму авансового внеску, попередньо сплаченого протягом такого звітного періоду у зв'язку з нарахуванням дивідендів (пп. 153.3.3 п. 153.3 ст. 153 Кодексу).

У разі якщо сума авансового внеску, попередньо сплаченого протягом звітного періоду, перевищує суму податкових зобов'язань підприємства - емітента корпоративних прав за податком на прибуток такого звітного періоду, сума такого перевищення переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступного податкового періоду, а при отриманні від'ємного значення об'єкта оподаткування такого наступного періоду - на зменшення податкових зобов'язань майбутніх податкових періодів (пп. 153.3.4 п. 153.3 ст. 153 Кодексу).

Таким чином, зменшення нарахованих зобов'язань з податку на прибуток на суму авансового внеску при виплаті дивідендів відбувається виключно за підсумками звітного періоду.

Відповідно до п. 57.1 ст. 57 Кодексу платники податку на прибуток (крім новостворених, виробників сільськогосподарської продукції, неприбуткових установ (організацій) та платників податків, у яких доходи, що враховуються при визначенні об'єкта оподаткування, за останній річний звітний податковий період не перевищують 10 млн. грн.) щомісяця сплачують авансовий внесок з податку на прибуток у порядку і в строки, встановлені для місячного податкового періоду, у розмірі не менше 1/12 нарахованої до сплати суми податку за попередній звітний (податковий) рік без подання податкової декларації.

У складі річної податкової декларації платником податку подається розрахунок щомісячних авансових внесків, які мають сплачуватись у наступні дванадцять місяців. Визначена в розрахунку сума авансових внесків вважається узгодженою сумою грошових зобов'язань.

Згідно із внесеними Законом України від 04.07.2013 р. № 403-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо об'єктів нерухомості» змінами на суму сплачених авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів відповідно до п. 153.3 ст. 153 цього Кодексу (в тому числі за наслідками попередніх звітних (податкових) періодів) платникам дозволено зменшувати суму авансових внесків з податку на прибуток.

Якщо сума авансових внесків з податку на прибуток, сплачена при виплаті дивідендів відповідно до п. 153.3 ст. 153 цього Кодексу, перевищує суму авансових внесків з податку на прибуток, сума перевищення зараховується у зменшення щомісячних авансових внесків у наступних звітних місяцях до повного її погашення.

Враховуючи те, що Кодексом передбачено визначення суми щомісячних авансових внесків виключно у декларації за попередній звітний рік і не передбачено механізму коригування (зменшення) такої суми протягом року, у платників є можливість здійснити залік сплачених протягом 2013 р. сум авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів у зменшення щомісячних авансових внесків по результатам декларування за звітний 2013 р.

Таким чином, **сплачені протягом 2013 р. авансові внески з податку на прибуток при виплаті дивідендів, а також не враховані у зменшення податку суми авансових внесків при виплаті дивідендів за попередній рік зменшують суму податкових зобов'язань платника, що підлягають сплаті, у декларації за 2013 р. Відповідно, суми авансових внесків з податку на прибуток, що сплачуватимуться щомісяця починаючи з березня 2014 по лютий 2015 р. включно, розраховуються у декларації за 2013 р. у розмірі не менше 1/12 нарахованої до сплати суми податку за 2013 р., зменшеної на суми сплачених у такому році авансових внесків при виплаті дивідендів, а також не врахованих у зменшення податку сум авансових внесків при виплаті дивідендів за попередній рік.**

